

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

5 юли 2018 година*

„Обжалване — Арбитражна клауза — Персонал на международните мисии на Европейския съюз — Компетентност за разглеждане на спорове относно трудови договори — Последователни срочни договори за наемане на работа — Арбитражни клаузи, които в последния договор определят като компетентни съдилищата на Съюза, а в предходните договори съдилищата в Брюксел (Белгия) — Решение да не се поднови последният договор — Искане за преквалифициране на всички договорни правоотношения в „договор за неопределено време“ — Искане за обезщетение поради незаконно уволнение — Отчитане на договорните правоотношения, които предхождат последния договор — Компетентност на Общия съд на Европейския съюз“

По дело C-43/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 25 януари 2017 г.,

Liam Jenkinson, с местожителство в Киларни (Ирландия), за когото се явяват N. de Montigny и J.-N. Louis, адвокати,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват A. Vitro и Bishop, в качеството на представители,

Европейска комисия, за която се явяват първоначално G. Gattinara, L. Radu Bouyon и S. Bartelt, в качеството на представители, впоследствие M. Gattinara, A. Aresu и L. Radu Bouyon, в качеството на представители,

Европейска служба за външна дейност (ЕСВД), за която се явяват S. Marquardt, R. Spac и E. Orgován, в качеството на представители,

Eulex Kosovo, установено в Прищина (Косово), за което се явяват M. Vicente Hernandez, адвокат, впоследствие E. Raoult, адвокат

ответници в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, C.G. Fernlund, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев (докладчик) и E. Regan, съдии,

* Език на производството: френски.

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 януари 2018 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 април 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си г-н Liam Jenkinson иска отмяна на определението на Общия съд на Европейския съюз от 9 ноември 2016 г. Jenkinson/Съвет и др. (T-602/15, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2016:660), с което е отхвърлен искът му с предмет — като главно искане — искане на основание член 272 ДФЕС, от една страна, да се преквалифицира договорното правоотношение на жалбоподателя в „трудова договор за неопределено време“ и да се обезщетят вредите, които е претърпял поради злоупотребата при последователното използване на срочни трудови договори и незаконното уволнение, и от друга страна, да се обяви, че Съветът на Европейския съюз, Европейската комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) са третирали жалбоподателя дискриминационно, поради което да бъдат осъдени да заплатят обезщетение, и при условията на евентуалност, искане, основано на извъндоговорната отговорност на европейските институции.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 2 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 1—6 от обжалваното определение, както следва:
 - „1. Ищецът, г-н Liam Jenkinson, ирландски гражданин, първоначално е нает на работа с последователни срочни договори (СД) от 20 август 1994 г. до 5 юни 2002 г. от Мисията за наблюдение на Европейския съюз, създадена със Съвместно действие 2000/811/ОВППС на Съвета от 22 декември 2000 година относно Мисията за наблюдение на Европейския съюз (ОВ L 328, 2000 г., стр. 53).
 2. Впоследствие, от 17 юни 2002 г. до 31 декември 2009 г., е нает на работа с последователни СД от Полицейската мисия на Европейския съюз, създадена със Съвместно действие 2002/210/ОВППС на Съвета от 11 март 2002 година относно Полицейска мисия на Европейския съюз (ОВ L 70, 2002 г., стр. 1).
 3. Накрая ищецът е нает на работа от мисията Eulex Kosovo от 5 април 2010 г. до 14 ноември 2014 г. посредством единадесет последователни СД. Мисията Eulex Kosovo е създадена със Съвместно действие 2008/124/ОВППС на Съвета от 4 февруари 2008 година относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX Kosovo (ОВ L 42, 2008 г., стр. 92). Съвместното действие е удължавано многократно. То е удължено до 14 юни 2016 г. с Решение 2014/349/ОВППС на Съвета от 12 юни 2014 година за изменение на Съвместно действие 2008/124 (ОВ L 174, 2014 г., стр. 42), което е приложимо към фактите по случая.

4. Съвместното действие последно е удължено до 14 юни 2018 г. с Решение 2016/947 на Съвета от 14 юни 2016 година за изменение на Съвместно действие 2008/124 (ОВ L 157, 2016 г., стр. 26).
5. По време на изпълнението на трудовия му договор, който обхваща периода от 15 юни до 14 октомври 2014 г., с писмо от 26 юни 2014 г. ръководителят на мисията Eulex Kosovo уведомява жалбоподателя, че неговата мисия приключва и че трудовият му договор няма да бъде подновен след 14 ноември 2014 г.
6. Последният СД между [мисията] Eulex Kosovo и ищеца е сключен за периода от 15 октомври до 14 ноември 2014 г. (наричан по-нататък „последният СД“) и не е подновен. Член 21 от последния СД предвижда, че на основание член 272 ДФЕС Съдът на Европейския съюз е компетентен по всеки свързан с договора спор“.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

3. На 23 октомври 2015 г. жалбоподателят предявява в секретариата на Общия съд иск срещу Съвета, Комисията, ЕСВД и мисията Eulex Kosovo, с който моли Общия съд:
 - като главно искане, да преквалифицира договорното му правоотношение в „трудова договор за неопределено време“, да установи нарушението от ответниците на договорните им задължения, и по-специално на задължението да отправят предизвестие в рамките на прекратяването на договор за неопределено време, да установи, че уволнението му е незаконно, и поради това да осъди ответниците да платят обезщетение за вредата, претърпяна поради злоупотребата при последователното използване на СД, неизпълнението на задължението да отправят предизвестие и незаконното уволнение,
 - като главно искане, да обяви, че Съветът, Комисията и ЕСВД са го третирали дискриминационно по време на работата му в международните мисии на Европейския съд (наричани по-нататък „мисиите“), що се отнася до възнаграждението му, пенсионните му права и други предимства, да установи, че е трябвало да бъде нает на работа като срочно нает служител от някоя от ответните страни и поради това да ги осъди да заплатят обезщетение, и
 - при условията на евентуалност, да осъди ответниците на основание на извъндоговорната им отговорност да платят обезщетение за вредата, произтичаща от нарушението на техните задължения.
4. С обжалваното определение Общият съд обявява, че явно не е компетентен да се произнесе по двете главни искания, и отхвърля искането, предявено при условията на евентуалност, като явно недопустимо. Поради това отхвърля изцяло иска и осъжда г-н Jenkinson да заплати съдебните разноски.

Искания на страните

5. Г-н Jenkinson иска от Съда:
 - да отмени обжалваното определение,
 - да уважи иска и
 - да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски за двете инстанции.

- 6 Съветът и Комисията молят да се отхвърли жалбата и да се осъди г-н Jenkinson да заплати съдебните разноски.
- 7 ЕСВД и мисията Eulex Kosovo молят Съда:
 - като главно искане да обяви, че не е компетентен да се произнесе по жалбата,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата, и
 - да осъди г-н Jenkinson да заплати съдебните разноски.
- 8 Освен това Съветът и ЕСВД искат от Съда, ако приеме, че жалбата е основателна, да отхвърли жалбата и иска като недопустими по отношение на тях.

По жалбата

- 9 С жалбата си г-н Jenkinson иска от Съда, на първо място, да отмени обжалваното определение, и като второ искане, да уважи иска.
- 10 ЕСВД и мисията Eulex Kosovo оспорват компетентността на Съда да се произнесе по жалбата. Освен това мисията Eulex Kosovo оспорва допустимостта на жалбата в цялост, докато Комисията оспорва само допустимостта на второто искане в жалбата.

Относно компетентността на Съда

- 11 ЕСВД и мисията Eulex Kosovo по същество твърдят, че Съдът не е компетентен да разгледа настоящата жалба, тъй като г-н Jenkinson основава доводите си на трудовите договори, които предхождат последния СД, и съгласно арбитражните клаузи в тези договори само съдилищата в Брюксел са компетентни да се произнесат по такъв спор. Освен това г-н Jenkinson междувременно е предявил по същество идентичен иск пред Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Френскоезичен съд по трудови спорове Брюксел, Белгия).
- 12 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз последният е компетентен да разглежда жалби, подадени срещу решенията на Общия съд, посочени в член 256, параграф 1, първа алинея ДФЕС. Безспорно е обаче, че обжалваното определение попада в решенията, посочени в последната разпоредба.
- 13 Освен това трябва да се отбележи, че въпросът за компетентността на съдилищата на Съюза да приемат за основателни направените от г-н Jenkinson искания в първата инстанция, с оглед на съдържанието на обжалваното определение и направените от г-н Jenkinson пред Съда искания се отнася до повдигнатите с настоящата жалба въпроси по същество.
- 14 При това положение Съдът е компетентен да се произнесе по настоящата жалба.

По първото искане в жалбата

- 15 В подкрепа на първото искане за отмяна на обжалваното определение г-н Jenkinson по същество изтъква четири основания, първото от които се отнася до преценката на Общия съд относно обхвата на компетентността на съдилищата на Съюза да разгледат договорните аспекти на спора. С второто си основание се позовава на договорните правоотношения между г-н Jenkinson, от една страна, и Съвета, Комисията и ЕСВД, от друга страна. Третото и

четвъртото основание се отнасят до грешка при прилагането на правото, допусната от Общия съд при преценката на исканията, свързани съответно с извъндоговорната отговорност на институциите и разпределянето на съдебните разноски.

- 16 Съветът, ЕСВД и мисията Eulex Kosovo оспорват по-специално допустимостта на изтъкнатите в подкрепа на първото искане доводи.

По допустимостта на първото искане

- 17 Според Съвета и ЕСВД жалбата по отношение на тях е недопустима. От една страна, те не са страни по последния СД и не могат да бъдат квалифицирани като „работодатели“ на г-н Jenkinson, което Общият съд констатира в точка 40 от обжалваното определение, без тази точка да се оспорва в производството по обжалване. От друга страна, г-н Jenkinson не уточнява никакъв акт, който да ангажира извъндоговорната им отговорност.
- 18 Освен това мисията Eulex Kosovo поддържа, че жалбата не е достатъчно ясна и точна, за да може тя да подготви защитата си, а Съдът — да се произнесе.
- 19 Що се отнася от повдигнатите от Съвета и ЕСВД възражения, трябва да се припомни, че съгласно член 171 от Процедурния правилник на Съда жалбата се връчва на другите страни по съответното дело пред Общия съд. Безспорно е обаче, че Съветът и ЕСВД са сред страните в производството пред Общия съд.
- 20 Освен това следва да се отбележи, че доводите на Съвета и ЕСВД за доказване на твърдяната недопустимост на жалбата по отношение на тях, се извеждат от доводи по съществуването на делото, а именно компетентността на Общия съд да уважи исканията на г-н Jenkinson спрямо тях, а не от допустимостта на настоящата жалба.
- 21 Що се отнася до довода на мисията Eulex Kosovo, а именно *exceptio obscuri libelli*, е важно да се отбележи, че макар в това отношение мисията да излага конкретни доводи във връзка с доводите на г-н Jenkinson относно второто му искане в жалбата, това не важи по отношение на тези, изтъкнати в подкрепа на първото искане в жалбата.
- 22 Освен това е необходимо да се отбележи, че в четирите основания, изтъкнати в подкрепа на първото искане в жалбата, г-н Jenkinson определя точно точките от мотивите на обжалваното определение, които оспорва, така че изтъкнатият в тази връзка довод е достатъчно ясен и точен, за да позволи на ответниците да подготвят защитата си, така както показват и писмените им отговори. Поради това Съдът може да се произнесе по четирите основания, изтъкнати в подкрепа на първото искане.
- 23 Следователно възраженията относно допустимостта на първото искане, отправени от Съвета, ЕСВД и мисията Eulex Kosovo, следва да се отхвърлят като неоснователни.

По първото и второто основание

- 24 Първото основание се състои от четири части, от които следва на първо място да се разгледа третата част във връзка с второто основание.

– Доводи на страните

- 25 С третата част на първото основание за отмяна г-н Jenkinson посочва, че в точка 39 от обжалваното определение Общият съд приема, че доколкото е компетентен да разгледа само последния СД, не може да се произнесе по последиците от трудовите договори, сключени преди това. Преквалифицирането обаче на всички негови договорни правоотношения с ответниците в трудов договор за неопределено време по никакъв начин не можело да бъде отделено от наличието на последния СД и от изтичането на срока на този договор. Всъщност за него би било невъзможно да иска преквалифициране на всички негови договорни правоотношения частично пред съдилищата в Брюксел и частично пред съдилищата на Съюза. Така Общият съд по-специално е опорочил обжалваното определение с грешка при прилагането на правото.
- 26 С второто основание г-н Jenkinson по-специално твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като в точка 40 от обжалваното определение приема, че не е компетентен да се произнесе по исканията му да обяви Съвета, Комисията и ЕВСД за отговорни за дискриминационното отношение, което е претърпял във връзка с възнаграждението, пенсионните права и други предимства. В това отношение г-н Jenkinson посочва, че договорните му правоотношения с мисиите, различни от мисията Eulex Kosovo, са прекратени с решение на съответните институции, или поне на Съвета, и от това следва, че тези институции встъпват в правата и задълженията на посочените мисии. Ето защо те би следвало да отговарят за последиците от договорните ангажименти, които тези мисии имат по отношение на персонала си.
- 27 По отношение на посочените във връзка с третата част на първото основание доводи Комисията по-специално припомня, че некомпетентен съд не може да вземе предвид предмета на спора, тъй като преди въпроса по същество следва да се реши въпросът за компетентността.
- 28 Що се отнася до второто основание, според Комисията доводите на г-н Jenkinson са неотнормими, доколкото той не оспорва точки 30, 31 и 35 от обжалваното определение, в които Общият съд посочва, че последният СД е сключен само с мисията Eulex Kosovo „в качеството на работодател“, така че само последната, която има правоспособност да сключва такива договори, може да се счита за работодател. При все това доводите относно твърдяното встъпване на съответните три институции в правата на мисиите, с които жалбоподателят е работил, не могат да поставят под съмнение посочените съображения на Общия съд.
- 29 Що се отнася до третата част на първото основание, Съветът отбелязва, че срокът на последния СД не може да измени правата на жалбоподателя, за да получи от белгийските съдилища желаната преквалификация на позицията му, и подчертава, че г-н Jenkinson не е доказал, че арбитражната клауза за предоставяне на компетентност в последния СД обезсилва клаузите от предходните договори, с които се предоставя компетентност на белгийските съдилища, нито че такава е била волята на договарящите се страни.
- 30 По отношение на второто основание Съветът посочва, че не е страна по никой от договорите, сключени с г-н Jenkinson, и отбелязва, че решенията за създаване на мисиите и на стратегическото ръководство, за което отговаря Съветът, не съдържат никакви данни за конкретните договори, сключени с персонала на мисиите. Действително Съветът е компетентен да решава за съкращаването на мисията за управление на кризи, за евентуалното ѝ прекратяване и за организационната ѝ структура, но договорните условия за наемане на работа и изпълнението им не се решават от Съвета. Поради това оспорваното конкретно третиране не е решение на Съвета и няма действия на Съвета, които да се обжалват. Всъщност безспорно е, че мисията Eulex Kosovo има юридическа правоспособност и отговаря за всякакви искове и задължения, произтичащи от изпълнението на мандата.

- 31 Що се отнася до третата част на първото основание, ЕСВД счита, че от жалбата и изтъкнатите от г-н Jenkinson доводи е видно, че той основава исканията си на всички свои трудови правоотношения с мисията Eulex Kosovo, и по-конкретно на неподновяването на договора, който е подписан в рамките на срока на договора, който предхожда последния СД. Следователно спорът не се отнася до последния СД, а до предходното договорно правоотношение. При положение обаче че не се оспорва, че всички предходни трудови договори съдържат арбитражна клауза, която предоставя компетентност за разглеждане на иска на белгийските съдилища, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото. Освен това г-н Jenkinson не изяснява на какво основание последният СД изменя предходните му договори.
- 32 Що се отнася до второто основание, според ЕСВД Общият съд основателно е приел, че ЕСВД не е договаряща страна по последния СД.
- 33 Що се отнася до третата част на първото основание, според мисията Eulex Kosovo, доколкото само последният СД съдържа арбитражна клауза за предоставяне на компетентност на съдилищата на Съюза и такива арбитражни клаузи следва да се тълкуват ограничително, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е обявил, че не е компетентен да се произнесе по исканията на г-н Jenkinson, основани на договорите, които предхождат последния. Нищо не може ex post да постави под съмнение съгласието на г-н Jenkinson със съдържащи се в предходните договори арбитражни клаузи за предоставяне на компетентност на белгийските съдилища.

– *Съображения на Съда*

- 34 Тъй като с доводите, изтъкнати в третата част на първото основание и с второто основание, г-н Jenkinson по същество оспорва преценката на Общия съд, че неговата компетентност не може да се разшири върху договорите, които предхождат последния СД, следва да се припомни, че по-специално в точки 23, 26, и 38—40 от обжалваното определение Общият съд е приел следното:

„23 [...] тъй като настоящият иск е предявен на основание член 272 ДФЕС, Общият съд е компетентен да разгледа само последния СД, по силата на съдържащата се в него арбитражна клауза. Общият съд явно не е компетентен да се произнесе по споровете, които биха могли да възникнат при изпълнението на трудовите договори на ищеца, които предхождат последния СД и изрично възлагат компетентност на белгийските съдилища, и поради това, що се отнася до последиците от тези договори, настоящият иск явно не е от неговата компетентност.

[...]

26 Обхватът на клаузата, която възлага компетентност на Съда на Европейския съюз, е ограничен изрично до споровете, свързани с последния СД, и не може да включва предходните договори, които предвиждат компетентност на други юрисдикции.

[...]

38 Общият съд е компетентен да разгледа на основание член 272 ДФЕС само последния СД, сключен между ищеца и [мисията] Eulex Kosovo.

39 Първо, от изложеното по-горе следва, че Общият съд явно не е компетентен да се произнесе по първата част от главните искания. Първото искане за преквалифициране в договор за неопределено време на всички договорни правоотношения на ищеца с различните мисии,

които последователно са били негови работодатели, предполага да се отчетат последиците от сключените между тези мисии и ищеца предходни трудови договори, които изрично възлагат компетентност на белгийските съдилища. Тъй като Общият съд е компетентен да разгледа само последния СД, той не може да се произнесе по горното искане. Общият съд явно не е компетентен да разгледа и акцесорните искания, чиято цел е да се установи, че ответниците не са изпълнили задължението да отправят предизвестие в рамките на прекратяването на договор за неопределено време и че уволнението на ищеца е незаконно. Следователно Общият съд явно не е компетентен да се произнесе и по исканията за обезщетение, акцесорни на горните искания, с които се търси поправяне на вредите, произтичащи от злоупотребата при използването на последователни СД, от неизпълнението на задължението за отправяне на предизвестие и от незаконното уволнение.

- 40 Второ, Общият съд явно не е компетентен да се произнесе по втората част на главните искания, а именно да обяви, че по време на работата му в мисиите ЕСВД, Съветът и Комисията са третирали ищеца дискриминационно, що се отнася до възнаграждението му, до пенсионните му права и други предимства, че той е трябвало да бъде нает на работа като срочно нает служител от някоя от тези институции, както и да бъдат поправени произтеклите от това вреди. Всъщност тези искания са отправени срещу Съвета, Комисията и ЕСВД, които не са страни по последния СД, и следователно се отнасят до предходни договорни правоотношения, по които Общият съд не е компетентен“.
- 35 Съгласно член 274 ДФЕС при условията на компетенциите, които Договорите предоставят на Съда на Европейския съюз, споровете, по които Съюзът е страна, не могат на това основание да бъдат изключени от компетенциите на националните юрисдикции.
- 36 Съгласно член 272 ДФЕС Съдът е компетентен да се произнася по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, отнасящ се към публичното или частното право, сключен от Съюза или от негово име.
- 37 Съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС Общият съд е компетентен да разглежда и да се произнася като първа инстанция по исковете, посочени по-специално в член 272 ДФЕС.
- 38 С оглед на тези разпоредби компетентността на Общия съд, основана на арбитражна клауза, е изключение от общия режим и поради това трябва да се тълкува ограничително (решение от 18 декември 1986 г., Комисия/Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, т. 11).
- 39 Освен това, докато в рамките на сключена по силата на член 272 ДФЕС арбитражна клауза Общият съд може да бъде сезиран да реши спора, като приложи национално право, което урежда договора, то компетентността му да разгледа свързания с този договор спор се преценява въз основа само на разпоредбите на този член и текста на арбитражната клауза, без да могат да му се противопоставят разпоредби от националното право, които, както се твърди, изключват неговата компетентност (решение от 26 февруари 2015 г., Planet/Комисия, C-564/13 P, EU:C:2015:124, т. 21 и цитираната съдебна практика).
- 40 Следователно Общият съд може да разглежда само искове, които произтичат от сключения от Съюза договор и съдържат арбитражна клауза или са пряко свързани със задълженията, произтичащи от този договор (вж. в този смисъл решение от 18 декември 1986 г., Комисия/Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, т. 11).
- 41 Поради това следва да се провери дали, противно на съображенията, приети от Общия съд, включените в разглежданите трудови договори арбитражни клаузи предоставят компетентност на Общия съд да се произнесе по исканията, направени от г-н Jenkinson в рамките на предявения пред Общия съд иск.

- 42 В това отношение, както посочва Общият съд в точки 21 и 22 от обжалваното определение, няма спор, че всички предходни трудови договори, сключени между мисиите и жалбоподателя, съдържат клауза, която изрично предвижда, че споровете, произтичащи или свързани с тези договори, са от компетентността на съдилищата в Брюксел и само последният СД предвижда изрично в член 21, че произтичащите или свързани с него спорове са от компетентността на Съда на Европейския съюз на основание член 272 ДФЕС.
- 43 Оттук следва, че тъй като искът е предявен на основание член 272 ДФЕС, Общият съд е компетентен по принцип да разгледа само исканията, произтичащи от последния СД или които са пряко свързани със задълженията, произтичащи от този договор.
- 44 Както обаче посочва генералният адвокат в точки 45 и 46 от заключението си, във връзка с трудово правоотношение, аналогично на това по настоящото дело, което се отнася до поредица последователни трудови договори, сключени за период от петнадесет години, от които само четирите последни договора включват арбитражна клауза, която предоставя компетентност на Съда да се произнася по всички спорове относно валидността, тълкуването или изпълнението на посочените договори, Съдът постановява, че фактът, че в предишните договори не се съдържа същата клауза и че по отношение на първите години дори няма писмени договори, не може да бъде пречка за Съда при преценката на отношенията между страните да вземе предвид всички сключени договори (решение от 1 юли 1982 г., *Porta/Комисия*, 109/81, EU:C:1982:253, т. 10).
- 45 Поради това, противно на приетото от Общия съд в точки 23, 26 и 38—40 от обжалваното определение, неговата компетентност може да се разшири върху предходните трудови договори, които предвиждат компетентност на съдилищата в Брюксел, при условие че предявеният от г-н Jenkinson иск съдържа искания, произтичащи от последния СД или които са пряко свързани със задълженията, произтичащи от този договор.
- 46 В това отношение, както е видно от точка 10 от обжалваното определение, с повдигнатите като главни искания г-н Jenkinson моли Общия съд по същество да преквалифицира всичките му договорни правоотношения в трудов договор с неопределен срок и да му се предоставят правата, които според него произтичат от такова преквалифициране.
- 47 Както обаче посочва генералният адвокат в точка 47 от заключението си, доколкото исканията на г-н Jenkinson са свързани с наличието на единно и непрекъснато трудово правоотношение, основано на последователни СД, те се отнасят до преквалифицирането на всички сключени договори и се основават на всички посочени договори, включително и на последния СД.
- 48 Следователно трябва да се отбележи, че предявеният от г-н Jenkinson иск съдържа искания, произтичащи и от последния СД.
- 49 От гореизложените съображения следва, че в точки 39 и 40 от обжалваното определение Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като е приел, че явно не е компетентен да се произнесе по главните искания, тъй като исканията на г-н Jenkinson предполагат да се отчетат последиците от предходните трудови договори.
- 50 Всъщност с оглед на припомнената в точка 44 от настоящото решение съдебна практика, в случая Общият съд следва да провери дали, и евентуално доколко, при преценката на исканията на г-н Jenkinson може да вземе предвид предходните трудови договори.
- 51 С оглед на гореизложените съображения следва да се приеме, че са налице третата част на първото основание и второто основание, посочени в подкрепа на първото искане, и поради това да се отмени обжалваното определение, без да е необходимо да се разглеждат другите части от първото основание, нито третото и четвъртото основание, посочени в подкрепа на

искането, които съответно се отнасят до преценката на Общия съд на изтъкнатите при условията на евентуалност доводи и разпределянето на съдебните разноски в първата инстанция.

По второто искане в жалбата

- 52 С второто си искане в жалбата г-н Jenkinson моли Съда да уважи предявения пред Общия съд иск.
- 53 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, в случай че отмени решението на Общия съд, Съдът може да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 54 Противно на исканото от г-н Jenkinson обаче спорът не може да бъде решен по същество.
- 55 Всъщност, тъй като Общият съд се е произнесъл само по своята компетентност и по допустимостта на иска, без да разглежда делото по същество, следва да се припомни, че от постоянната практика на Съда следва, че по принцип фазата на производството не позволява да се постанови решение по същество по предявения пред Общия съд иск, когато последният е отхвърлил иска като недопустим, уважавайки по този начин възражение за недопустимост, без да го присъедини към разглеждане на спора по същество (решение от 17 декември 2009 г., Réexamen M/ЕМЕА, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 56 При определени условия обаче е възможно да бъде произнесено решение по същество на иска, въпреки че първоинстанционното производство е било ограничено до възражение за недопустимост, което Общият съд е уважил. Това е възможно, от една страна, когато отмяната на обжалваното решение или определение предполага по необходимост някакво разрешение по съществото на разглеждания иск или жалба, или, от друга страна, когато разглеждането на жалба за отмяна по същество се основава на разменени между страните доводи в рамките на производството по обжалване в резултат от изложените разсъждения от страна на първоинстанционната юрисдикция (решение от 17 декември 2009 г., Réexamen M/ЕМЕА, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 57 В случая обаче, както с основание посочва Комисията, не са налице такива особени обстоятелства, които да позволят на Съда сам да се произнесе по съществото на иска.
- 58 Поради това настоящото дело следва да се върне на Общия съд, а второто искане в жалбата — да бъде отхвърлено.

По съдебните разноски

- 59 Тъй като делото се връща на Общия съд, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) **Отменя определението на Общия съд на Европейския съюз от 9 ноември 2016 г., Jenkinson/Съвет и др. (T-602/15, EU:T:2016:660).**
- 2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи